

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacrae Scripturae, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De quarto, quinto, & sexto decalogi Præcepto II.
De septimo decalogi Præcepto. III. De octavo decalogi Præcepto. IV. De
Ecclesiae Præceptis. V. De Sacramentis in genere & quibusdam in specie.
VI. De Pœnitentia. VII. De Matrimonio

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

Caput III. Confirmationis notio, materia & utilitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53587)

anathema dixit, eoquod omnes ad annos confirmationis venientes iterum baptizandos impie commatizarint (Trid. Sess. 7. can. 13. de Baptiz.)

Qui infantem, dum aqua baptismali abluatur, levat & tenet, *Patrinus* vocatur. In primitiva Ecclesia jam patrinorum existerat officium communius tamen *Sponsorum* compellabantur nomine; quia baptizari loco ad Parochi quaestiones respondent, fidemque Christo promittunt, & que datam semel fidem neophytus seruet, & pius hortari postea tenentur, atque urgere. Non igitur obuius, sed adultus aut saltem potius Christianus, isque probe instructus, ac moderatus ad istud munus a parentibus debet eligi, nec alius quisquam a Parocho admitti. Non nisi unus & una assumantur Tridentinum Concilium praescribit (Sess. 24. cap. 2. de *Reform.*), utque mas masculum, & femina is mellam leuet, in Concilio Niceno, aliisque statutum, ac communis hodie praxis tenet.

CAPUT III.

Confirmationis notio, materia, & utilitas.

Variis nominibus expressum apud antiquos hoc Sacramentum invenitur. *Unguenti Mysterium* sanctus Dionysius (de *Eccl. hier. cap. 4.*); *Sacramentum Chrismatis* sanctus Augustinus (contra *Petilianum cap. 104.*); *Manus impositionem* idem sanctus Doctor (Cont. *Donat. lib. 1. c. 16.*), *chrisma salutis*, *sigillum Spiritus Sancti*, plenitudinis seu perfectionis Sacramentum.

alii nuncuparunt. Hodie Confirmationis nomine istud Sacramentum celebratur & communiter definitur Sacramentum corroborativum, seu tale, quo homo baptizatus ad Christi fidem palam & intrepide profitendam gratiæ virtute roboratur. Hinc fidelis hoc Sacramento munitus (propter Romanus Catechismus ait), nisi aliud obster, novæ virtutis robore firmior, atque adeo perfectior Christi miles esse incipit. Olim cuilibet, Baptismi aquis mundato, statim manuum impositio ab Episcopo conferebatur. Hinc erroris sui occasionem hæretici sumpserunt, qui Confirmationem non distinctum a Baptismo Sacramentum, sed ejusdem dumtaxat complementum, ac nudam dicunt cæremoniam, quam non Christus sed Ecclesia instituit. Ast & hic eorum error aperis Patrum, & Synodorum sententiis adverfatur, ac in Tridentina Synodo infami confixus anathemate fuit (*Sess. 7. can. 1.*).

De Confirmationis materia essentiali Doctores in varias abeunt opiniones. Concilia Florentinum & Tridentinum Chrysmatis, ab Episcopo benedicti unctionem exprimunt: antiquiora quædam momenta de manus impositione faciunt mentionem. Utramque simul quidam Scholastici ad Confirmationis substantiam pertinere contendunt; alterutram sufficere alii asserunt. Tam hi, quam illi gravia pro se fundamenta habent, quæ ad rationis trutinam appendere hic nec locus, nec ob quem scribo, scopus permittit.

Ut pueri, sacro Chrismate perungendi, sanctum signaculum reverenter suscipiant, sæpius,

atque eo præcipue, quo Confirmationem suscipiendi occasio imminet, tempore sunt admonendi unde illi solum, qui debite sese disponere, et que peracti circa se Mysterii memoriam habent, regulariter ad Confirmationis Sacramentum essent admittendi, ut præter characterem superior obtineatur gratiæ effectus, & reiterationis periculum evitetur.

Non ea Confirmationis est necessitas, ut illam suscipere vel non possunt, vel aliquando negligunt, exclusi a Regno cælorum manent, non enim rigorosum adeo præceptum, quale in Baptismo legitur, etiam de Confirmatione potest afferri. Graviter attamen peccaret, qui contemptu formali, aut virtuali Sacramento istud suscipere nollit. Confirmationis per utilitatem suis explicare Parochus debet, eosque ad illud devote suscipiendum hortari, in primis in locis, ubi Catholici hæreticis permixti vivunt, aut negotiationis causa sæpe ad se divertunt, ut milites Christi fortes suscipiant in baptisinate fidem, quam mente tenent, in sincero, ubi necessum fuerit, valeant probare.

